

«En hoeveel uur per dag had je les?» zei Alice haastig, ten einde op een ander onderwerp te komen.

«Den eersten dag tien uur», zei de Soepschildpad, »den tweeden negen en zoo voort».

«He, hoe vreemd!» riep Alice uit.

«Ja, zie je, de Kreeft zei: »Als je vooruit wilt gaan, moet je steeds achteruitgaan», merkte de Griffioen op.

Dit was iets geheel nieuws voor Alice. Ze moest er geruimen tijd over nadenken, vóór ze weer wat zeggen kon. »En dus had je op den elfden dag vrijaf?»

«Natuurlijk!» zei de Soepschildpad.

«Maar wat deed je dan op den twaalfden?» vroeg Alice vol verbazing.

«Kom, kom, nu hebben we genoeg gehoord over lessen», viel hier de Griffioen in, »vertel haar nu eens wat anders».

Nauwelijks had de Griffioen deze woorden gesproken of een geroep van «De rechtszitting begint!» werd in de verte gehoord.

«Kom!» riep de Griffioen en Alice bij de hand nemend, trok hij haar haastig mee zonder zich verder om de Soepschildpad te bekommeren.

«Wat voor rechtszitting is dat?» bracht Alice hijgend uit, doch de Griffioen rende maar voort en riep: «Kom!»

HOOFDSTUK X

Wie heeft de taartjes gestolen?

DE Koning en Koningin van Harten zaten op hun troon omstuwd door dichte drommen — allerlei vogels en andere dieren, zoowel als het gansche spel kaarten. Vlak bij den Koning bevond zich het Witte Konijn met een trompet in de eene hand en een rol papier in de andere. Juist in het midden der rechtszaal stond een tafel, waarop een groote schotel met taartjes. Deze zagen er zoo lekker uit, dat Alice niet kon laten er telkens begeerig naar te kijken. «Ik wou, dat de rechtszitting maar afgelopen was», dacht ze, «en dat de ververschingen werden rondgediend!» Doch daarop scheen vooreerst nog geen kans te bestaan en daarom begon ze tot tijdverdrijf wat rond te kijken.

Alice was nooit te voren in een rechtzaal geweest, maar ze had er wel eens van in boeken gelezen. Ze kende dan ook den naam van bijna alles, dat zich in den zaal bevond. «Dat is de